

दानियेलाचे पुस्तक - एकोणसाठावा क्रमांक

अंतिम संदेष्टिक रहस्याचे उलगडणे: यहूदाच्या वंशातील सिंहाद्वारे होणारे परमोच्च उन्मोचन

Jeff Pippenger

2024-01-23

कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी, अंतिम भविष्यसूचक रहस्य यहूदाच्या वंशातील सिंहाद्वारे उघड करण्यात येते, आणि त्या उघडण्यामुळे उत्पन्न होणाऱ्या ज्ञानवृद्धीचा अर्थ केवळ ज्ञानीच समजून घेतात. प्रकटीकरणातील दोन साक्षीदार त्या काळी उघड करण्यात येणाऱ्या गोष्टींपैकी एका भागावर प्रकाश टाकतात.

येथे ज्ञान आहे. ज्याला समज आहे, त्याने त्या पशूची संख्या मोजावी; कारण ती एका मनुष्याची संख्या आहे; आणि त्याची संख्या सहाशे सहासष्ट आहे. ... आणि येथे ते मन आहे ज्याला ज्ञान आहे. ती सात मस्तके म्हणजे सात पर्वत आहेत, ज्यांच्यावर ती स्त्री बसलेली आहे. प्रकटीकरण 13:18, 17:9.

“देवाच्या मंडळीविरुद्ध व देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध करावयाची जी शेवटची सत्ता आहे, तिचे प्रतीक कोकरूसारखी शिंगे असलेल्या एका पशूद्वारे दर्शविले गेले,” ती म्हणजे संयुक्त संस्थाने होय. ते बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य आहे, आणि त्याच्या राज्यरचनेची संरचना ही बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचव्या राज्याच्या त्याच संरचनेसारखी (प्रतिमा) आहे. ते मंडळीने राज्यावर राज्य करणारे राज्य बनते, आणि नंतर संपूर्ण पृथ्वीला हीच व्यवस्था स्वीकारण्यास भाग पाडते. मंडळी व राज्य यांचा संयोग लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थानांत पूर्णपणे विकसित होतो.

‘पशूची प्रतिमा’ ही धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या त्या स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा प्रोटेस्टंट मंडळ्या आपल्या मतसिद्धांतांची अंमलबजावणी करण्यासाठी नागरी सत्तेची मदत मागतील, तेव्हा ते विकसित होईल. ‘पशूची खूण’ याची व्याख्या अद्याप करावयाची आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 445.

पशूची प्रतिमा आणि पशूची खूण ही दोन भिन्न प्रतीके आहेत; तरीही, रविवारच्या कायद्यातच पशूची प्रतिमा तिच्या पूर्ण विकसित अवस्थेला पोहोचते.

“प्रोटेस्टंट चर्चाकडून रविवारी पालनाची सक्ती ही पोपसत्तेच्या—म्हणजे पशूच्या—उपासनेची सक्ती आहे. जे लोक चौथ्या आज्ञेचे दावे समजूनही खऱ्या शब्दाथाऐवजी खोट्या शब्दाथाचे पालन करण्याची निवड करतात, ते त्याद्वारे त्या सत्तेस मान अर्पण करीत असतात, जिच्या अधिकारानेच ते आज्ञापिले गेले आहे. परंतु लौकिक सत्तेच्या बळावर धार्मिक कर्तव्याची सक्ती करण्याच्या कृतीतच, चर्च स्वतः पशूची प्रतिमा निर्माण करतील; म्हणून संयुक्त संस्थानांत रविवारी पालनाची सक्ती ही पशू व त्याच्या प्रतिमेच्या उपासनेची सक्ती ठरेल.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 448, 449.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, संयुक्त संस्थानांची राज्यघटना पूर्णपणे उलथून टाकली जाते आणि राष्ट्राने धार्मिकतेपासून पूर्णपणे विभक्तता स्वीकारलेली असते. त्यानंतर, सैतानाच्या पूर्ण नियंत्रणाखाली संयुक्त संस्थाने जगावर असा दबाव आणतात की त्यांनी संयुक्त संस्थानांत नुकतीच स्थापन झालेली तीच चर्च-आणि-राज्य व्यवस्था स्वीकारावी. जागतिक सरकार म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघ असून त्या संबंधावर राज्य करणारी चर्च म्हणजे रोमन चर्च होय.

“जग हे वादळ, युद्ध आणि कलह यांनी भरलेले आहे. तरीही एका प्रमुखाच्या—पापल सत्तेच्या—अधीन लोक देवाच्या साक्षीदारांच्या व्यक्तीत देवाचा विरोध करण्यासाठी एकत्र येतील.” Testimonies, volume 7, 182.

भविष्यवाणीमध्ये पशूच्या प्रतिमेप्रमाणे दर्शविलेली मंडळी व राज्य यांची व्यवस्था ही देखील अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांचा त्रिविध संयोग आहे. प्रकटीकरण सतरामधील दहा राजे, जे सातवे शिर आहेत, ते अजगराच्या सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

“राजे, अधिपती आणि राज्यपाल यांनी स्वतःवर ख्रिस्तविरोधकाची छाप धारण केली आहे, आणि त्यांचे प्रतिनिधित्व त्या अजगराप्रमाणे केले गेले आहे जो संतांबरोबर युद्ध करावयास निघतो—त्यांच्याबरोबर जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि ज्यांच्याकडे येशूचा विश्वास आहे.” Testimonies to Ministers, 38.

“दहा राजे” हे संयुक्त राष्ट्रांचे प्रतिनिधित्व करतात; ज्यांचा धर्म आध्यात्मिकतावाद आहे; आणि खोट्या संदेष्ट्याचा धर्म धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद आहे; तसेच पशूचा धर्म कॅथलिकवाद आहे, जो केवळ ख्रिस्ती धर्माची कबुली धारण करून झाकलेला आध्यात्मिकतावाद आहे.

“देवाच्या व्यवस्थेचे उल्लंघन करून पोपसत्तेची संस्था अंमलात आणणाऱ्या फर्मानाद्वारे, आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णपणे धार्मिकतेपासून विलग करील. जेव्हा प्रॉटेस्टंटवाद त्या दरीपलीकडे आपला हात पुढे करून रोमन सत्तेचा हात धरील, जेव्हा तो त्या अथांग खाईवरून पुढे जाऊन आत्मवादाशी हस्तांदोलन करील, जेव्हा या त्रिगुणी ऐक्याच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रॉटेस्टंट व प्रजासत्ताक शासनरूप म्हणून आपल्या राज्यघटनेतील प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपसत्ताक असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रवृत्तीचा काळ आला आहे आणि अंत समीप आहे.” Testimonies, खंड 5, 451.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांची त्रिवेणी संघटना पूर्णत्वास येते. त्यानंतर संयुक्त संस्थाने जगाला संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या एक-जागतिक शासनाचा स्वीकार करण्यास भाग पाडतात, कारण रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जग एका महान संकटात फेकले जाते, कारण इस्लाम सूर्याची उपासना सक्तीने करविण्याबद्दल संयुक्त संस्थानांवर न्याय आणतो. त्यानंतर सैतान ख्रिस्ताचे रूप धारण करून प्रकट होतो; आणि संयुक्त संस्थाने जगाला चर्च व राज्य यांच्या त्या एक-जागतिक संयोगाचा स्वीकार करण्यास भाग पाडतात, त्याचप्रमाणे ते जगाला रविवार विश्रांतीचा दिवस म्हणून स्वीकारण्यासही भाग पाडतात. संयुक्त संस्थानांमध्ये जी तीच कसोटीची प्रक्रिया घडून आली आहे, तीच नंतर संपूर्ण जगावर आणली जाते.

“परकीय राष्ट्रे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील. जरी ती पुढाकार घेत आहे, तरीही हाच संकटकाळ जगाच्या सर्व भागांतील आपल्या लोकांवर येईल.” Testimonies, volume 6, 395.

राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो हा सिद्धांत प्रत्येक देशावर तेव्हा येतो, जेव्हा ते सूर्याचा दिवस उपासनेचा दिवस म्हणून स्वीकारतात. वाढत जाणारे संकट हे ते “एक तास” आहे, ज्यामध्ये दहा राजे पोपाबरोबर, त्या “पापाच्या मनुष्याबरोबर,” राज्य करतात. त्यांनी आपले सातवे राज्य पोपसत्तेला देण्यास संमती दिली, कारण त्यांना असे मानण्यास प्रवृत्त केले जाते की इस्लामविरुद्ध वाढत चाललेल्या युद्धाच्या पार्श्वभूमीवर जगाला एकत्र आणण्यासाठी पोपसत्तेचा नैतिक अधिकार आवश्यक आहे. 1798 मध्ये, संयुक्त राष्ट्रे अद्याप इतिहासात उदयास आलेली नव्हती.

आणि तू जी दहा शिंगे पाहिलीस ती दहा राजे आहेत; त्यांनी अजून राज्य प्राप्त केलेले नाही; परंतु ते पशूबरोबर एक घटका राजांप्रमाणे अधिकार प्राप्त करतात. यांचे मन एकच आहे, आणि ते आपली सत्ता व सामर्थ्य पशूला देतील. हे कोकन्याविरुद्ध युद्ध करतील, आणि कोकरू त्यांच्यावर विजय मिळवील; कारण तो प्रभूचा प्रभू आणि राजांचा राजा आहे; आणि जे त्याच्याबरोबर आहेत ते बोलावलेले, निवडलेले आणि विश्वासू आहेत. प्रकटीकरण 17:12-14.

जसे पोपच्या बाबतीत नेहमीच घडत आले आहे, तसेच देवाच्या लोकांविरुद्ध छळ घडवून आणण्यासाठी पोपसत्तेला आवश्यक सामर्थ्य राजे पुरवतील; आणि कोकन्याविरुद्ध युद्ध करणारे ते दहा राजेच आहेत, परंतु ते हे “पापाच्या

मनुष्याच्या" आज्ञेने करीत आहेत. "पापाचा मनुष्य" हाच यशया अध्याय चारमध्ये सात मंडळ्या ज्याला धरून ठेवतात तो "मनुष्य" देखील आहे.

आणि त्या दिवशी सात स्त्रिया एका पुरुषाला धरून म्हणतील, आम्ही आमची स्वतःची भाकर खाऊ, आणि आमची स्वतःची वस्त्रे परिधान करू; फक्त आम्हांस तुझ्या नावाने ओळखले जाऊ दे, म्हणजे आमची निंदा दूर होईल. त्या दिवशी परमेश्वराची शाखा सुंदर व गौरवशाली होईल, आणि इस्राएलातून उरलेल्यांसाठी भूमीचे फळ उत्कृष्ट व मनोहर होईल. यशया ४:१, २.

"सात स्त्रिया" यांचा अर्थ असा आहे की पोपशाहीला (पापाचा मनुष्य) पृथ्वीवरील सर्व चर्चावर नियंत्रण आहे, जसे त्याचे सर्व राष्ट्रांवर नियंत्रण आहे. चर्चाना ज्या "निंदा" पासून टाळावयाचे आहे, ती म्हणजे रविवारच्या दिवशी उपासना करण्याच्या मागणीस नकार देण्याची "निंदा" होय. विश्वासू सब्बाथ-पालकांना त्यांच्या विश्वासूपणामुळे छळ सहन करावा लागेल, आणि इस्लामदेखील सूर्याच्या दिवसाचे पालन करण्यास नकार देईल. संयुक्त राज्य अमेरिका पोपशाही आणि संयुक्त राष्ट्रसंघ यांच्यामध्ये जी व्यवस्था घडवून आणते, ती अशी आहे की पृथ्वीवर शांती प्रस्थापित करण्यासाठी इस्लामविरुद्धच्या युद्दाला जगाने स्वीकारावे यासाठी पापाच्या मनुष्याच्या नैतिक अधिकाराची आवश्यकता आहे.

परंतु, बंधूनों, त्या काळांविषयी आणि समयांविषयी मी तुम्हांस लिहावे, अशी काही आवश्यकता नाही. कारण प्रभूचा दिवस रात्री चोराप्रमाणे येतो, हे तुम्ही स्वतः अगदी पूर्णपणे जाणता. कारण जेव्हा ते म्हणतील, "शांती आणि सुरक्षितता," तेव्हा गर्भवती स्त्रीवर प्रसववेदना येतात तसा त्यांच्यावर आकस्मिक विनाश येईल; आणि ते सुटणार नाहीत. परंतु, बंधूनों, तुम्ही अंधकारात नाही, की तो दिवस तुम्हांवर चोराप्रमाणे येऊन पडावा. तुम्ही सर्वजण प्रकाशाची संताने आणि दिवसाची संताने आहात; आपण रात्रीचे नाही, आणि अंधकाराचेही नाही. 1 थेस्सलनीकाकरांस 5:1-5.

बायबलमधील भविष्यवाणीतील "शांती आणि सुरक्षितता" हा संदेश, जो नेहमीच एक खोटा संदेश म्हणून दर्शविला जातो, तो फक्त अशा काळातच तर्कसंगत ठरतो जेव्हा शांती आणि सुरक्षितता अस्तित्वात नसते. जेव्हा शांती आणि सुरक्षितता अस्तित्वात असते, तेव्हा "शांती आणि सुरक्षितता" हा संदेश मांडण्याचे काहीही कारण नसते. इस्लाम सर्व शांती आणि सुरक्षितता काढून टाकतो. त्या खोट्या संदेशाशी संबंधित "अकस्मात विनाश" हा वाढत जाणारा विनाश आहे, कारण तो "प्रसववेदनेत" असलेल्या "स्त्रीप्रमाणे" आहे. तिसऱ्या हायचा पहिला प्रसववेदनांचा झटका ११ सप्टेंबर, २००१ हा होता.

एलियाह व योहान बाप्तिस्त यांच्या भविष्यसूचक रेषांमध्ये पोपसत्तेच्या फसवणुकीचे चित्रण केलेले आहे. जेव्हा अहाब एलियाहचा देवच खरा देव आहे, कारण त्याने स्वर्गातून अग्नी उतरविला होता, हे ईजेबेलला कळविण्यासाठी सामरिया येथे परत गेला, तेव्हा अहाबाला मग हे उमगले की एलियाहविषयीच्या तिच्या द्वेषाबाबत ईजेबेलने त्याची फसवणूक केली होती. हाच द्वेष आणि हीच फसवणूक तेव्हा चित्रित झाली, जेव्हा हेरोदने आपल्या वाढदिवसाच्या मेजवानीत सलोमीला आपल्या राज्याचा अर्धा भाग देण्याचे वचन दिले. सलोमी ही हेरोदियाची कन्या होती; म्हणून हेरोद हा अजगर होता, हेरोदिया ही पोपसत्ता होती, आणि सलोमी हा खोटा संदेश होता.

कथेमध्ये सलोमेच्या नृत्याच्या फसव्या सामर्थ्याचा उपयोग हेरोदाला (दहा राजांना) त्यांच्या राज्याचे अर्धे भाग एका चर्चला (एका स्त्रीला) देण्यास प्रवृत्त करण्यासाठी करण्यात आला. ती स्त्री (सलोमे) तिच्या आईच्या (कॅथॉलिक धर्माच्या) मार्गदर्शनाखाली होती, आणि योहानाविषयी हेरोदियाची जी वृत्ती होती तीच एलियाहविषयी येजेबेलची होती, हे हेरोदाला फार उशिरा समजले. दोन्ही प्रसंगांत, शब्बाथ पाळणाऱ्यांनी मृत्यू पत्करला पाहिजे.

इस्लाम क्रमाक्रमाने, परंतु वेगाने, पृथ्वीवरून शांती व सुरक्षितता दूर करीत आहे, आणि असे करताना मानवजातीला इस्लामविरुद्ध एकत्र आणत आहे. इस्लामचे झपाट्याने तीव्र होत जाणारे युद्धकार्य हे त्या युक्तिवादाचे प्रतिनिधित्व करते, जो अखेरच्या दिवसांत पशूची जागतिक प्रतिमा स्थापन करण्यासाठी वापरला जातो. जगावर येणारी फसवणूक (दहा राजे) संयुक्त संस्थानांद्वारे (सलोमी) आणली जाते, आणि ती जगाला असा विश्वास ठेवण्यास प्रवृत्त करते की

त्यांनी इस्लामविरुद्ध एकत्र यावयास हवे; परंतु त्यांना फार उशिरा कळते की ती योजना केवळ शब्बाथ पाळणाऱ्यांचा छळ करण्यासाठी वापरावयाची एक युक्ती होती. ही फसवणूक हा त्या कारणांपैकी एक भाग आहे, ज्यामुळे दहा राजे त्या वेश्येचा द्वेष करतात, जरी दडपणाखाली असताना त्यांनी आपले सातवे राज्य तिला देण्यास संमती दिली होती.

आणि त्या पशूवर तू पाहिलेली दहा शिंगे त्या वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला ओसाड व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, व तिला अग्नीने जाळतील. कारण देवाने आपल्या इच्छेची पूर्तता करण्यासाठी, आणि एकमत होण्यासाठी, आणि देवाची वचने पूर्ण होईपर्यंत आपले राज्य त्या पशूस देण्यासाठी, त्यांच्या अंतःकरणात घातले आहे. प्रकटीकरण 17:16, 17.

संयुक्त राष्ट्रसंघातील वैश्विकतावादी हे केवळ पृथ्वीचे “राजे” इतकेच नाहीत, तर त्यांचे “व्यापारी” असेही प्रतिनिधित्व करण्यात आले आहे; म्हणून वैश्विकतावादी हे राजकीय आणि आर्थिक शक्तींपासून बनलेले आहेत. प्रकटीकरण सतरावे व अठरावे यांचे दर्शन योहानाला आणणाऱ्या देवदूताचे कारण असे होते की, त्याने योहानाला तूरच्या महान वेश्येचा न्याय दाखवावा. वैश्विकतावाद्यांच्या या दोन्ही वर्गांना पापसत्तेच्या मृत्यूबद्दल शोक होतो.

म्हणून तिच्यावर एका दिवसात या पीडा येतील—मृत्यू, शोक आणि दुष्काळ; आणि ती अग्नीने पूर्णपणे जळून जाईल; कारण तिचा न्याय करणारा प्रभू देव सामर्थ्यवान आहे. आणि पृथ्वीवरील राजे, ज्यांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आणि ऐषआरामात जीवन व्यतीत केले, ते तिच्या जळण्याचा धूर पाहतील तेव्हा तिच्यासाठी विलाप करतील आणि शोक करतील. तिच्या यातनेच्या भीतीने दूर उभे राहून ते म्हणतील, हाय, हाय, ते महान नगर बाबेल, ते पराक्रमी नगर! कारण एका घटकेत तुझा न्याय आला आहे. आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्यावर रडतील व शोक करतील; कारण यापुढे कोणीही त्यांचा माल विकत घेणार नाही. प्रकटीकरण 18:8-11.

व्यापारी आणि राजे हे दोघेही दूर उभे राहून “हाय, हाय” असे आक्रोश करतात. ग्रीक भाषेतील “alas” हा शब्द प्रकटीकरणाच्या आठव्या अध्यायात “woe” असा अनुवादित केला आहे.

आणि मी पाहिले, आणि स्वर्गाच्या मध्यभागातून उडणारा एक देवदूत ऐकिला; तो मोठ्या आवाजाने म्हणत होता, “पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर हाय, हाय, हाय; कारण त्या उरलेल्या तिन्ही देवदूतांच्या तुतारींचे आवाज, जे अद्याप वाजायचे आहेत!” प्रकटीकरण ८:१३.

तीन “हाय” या पाचव्या, सहाव्या आणि सातव्या तुताऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्या इस्लामची प्रतीके आहेत. अठराव्या अध्यायात राजे, व्यापारी आणि जहाजांचे अधिपती हे सर्व “हाय, हाय” असे तीन वेळा आक्रोश करतात.

आणि पृथ्वीवरील जे राजे तिच्याबरोबर व्यभिचार करून ऐश्वर्यसंपन्न जीवन जगले होते, ते तिच्या जळण्याचा धूर पाहतील तेव्हा तिच्यासाठी विलाप करतील व शोक करतील; तिच्या यातनेच्या भयामुळे दूर उभे राहून म्हणतील, हाय, हाय, ते महान नगर बाबेल, ते बलवान नगर! कारण एका तासात तुझ्यावर न्याय आला आहे. ... या वस्तूंचे व्यापारी, जे तिच्यामुळे धनवान झाले होते, ते तिच्या यातनेच्या भयामुळे दूर उभे राहून रडतील व विलाप करतील, आणि म्हणतील, हाय, हाय, ते महान नगर, जे तलम वस्त्रांनी, जांभळ्या व किरमिजी वस्त्रांनी परिधान केलेले होते, आणि सोन्याने, मौल्यवान रत्नांनी व मोत्यांनी अलंकृत केलेले होते! कारण एका तासात इतकी महान संपत्ती नष्ट झाली आहे. आणि प्रत्येक जहाजाचा कर्णधार, जहाजांवरील सर्व समूह, खलाशी, आणि जितके समुद्रमार्गे व्यापार करतात ते सर्व दूर उभे राहिले, आणि तिच्या जळण्याचा धूर पाहून ओरडले, म्हणत, या महान नगरासारखे कोणते नगर आहे! आणि त्यांनी आपल्या डोक्यावर धूळ टाकली, आणि रडत व विलाप करत ओरडले, म्हणत, हाय, हाय, ते महान नगर, ज्याच्या वैभवामुळे समुद्रातील जहाजे असलेले सर्व जण धनवान झाले होते! कारण एका तासात ते उजाड करण्यात आले. प्रकटीकरण 18:9-10, 15-19.

ज्या “घडी”ला पोपसत्तेचा न्याय पूर्ण होतो, ती प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील “घडी” आहे; म्हणजेच ती “महाभूकंपाची घडी” आहे, आणि ती अमेरिकेतील रविवारी कायद्यापासून आरंभ होऊन मीकाएल उभा राहेपर्यंत व मानवी कृपाकाल समाप्त होईपर्यंत चालणाऱ्या रविवारी कायद्याच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करते. ज्या जागतिकतावाद्यांनी त्या वेश्येचा द्वेष केला, तरीही एक घडीकरिता आपले राज्य तिला देण्यास संमती दर्शविली, ते

केवळ “हाय, हाय” (अलास, अलास) असे तीन वेळा पुनरुच्चार करीत नाहीत, तर ते हा प्रश्नही विचारतात, “या महान नगरासारखे कोणते नगर आहे?” हाच प्रश्न त्यांनी यहेज्केलच्या पुस्तकातही विचारला होता.

आणि ते तुझ्याविरुद्ध आपला आवाज उठवतील, आणि कटूपणे आक्रोश करतील, आणि आपल्या मस्तकांवर धूळ टाकतील; ते राखेत लोळतील. आणि ते तुझ्यासाठी स्वतःस पूर्णपणे टक्कल करतील, आणि गोंगाट कंबरास बांधतील, आणि अंतःकरणाच्या कटुत्वाने व कडव्या विलापाने ते तुझ्यासाठी रडतील. आणि आपल्या विलापात ते तुझ्यासाठी एक शोकगीत उचलतील, आणि तुझ्यावर शोक करीत म्हणतील, समुद्राच्या मध्यभागी नाश पावलेल्या तीरूससारखे कोणते नगर आहे? तुझी मालसामग्री समुद्रांतून बाहेर गेली तेव्हा तू अनेक लोकांना परिपूर्ण केलेस; आपल्या विपुल संपत्तीने व व्यापाराच्या बहुलतेने तू पृथ्वीवरील राजांना समृद्ध केलेस. त्या काळी, जेव्हा समुद्रे तुला पाण्याच्या गाभाऱ्यात फोडून टाकतील, तेव्हा तुझी मालसामग्री आणि तुझ्यामधील तुझा सर्व समुदाय कोसळून पडेल. बेटांतील सर्व रहिवासी तुझ्यामुळे स्तंभित होतील, आणि त्यांचे राजे अत्यंत भयभीत होतील; त्यांच्या मुखावर घबराट प्रकट होईल. लोकांमधील व्यापारी तुझ्यावर शिट्ट्या मारतील; तू भयाचा विषय होशील, आणि पुन्हा कधीही अस्तित्वात राहणार नाहीस. यहेज्केल 27:30-36.

यहेज्केल त्या नगराची ओळख “तूर” अशी करून देतो, जी “समुद्राच्या मध्यभागी नाश पावलेली” आहे. यशया तूराची वेश्या—जी प्रकटीकरणग्रंथातील महान वेश्याही आहे, जी कॅथोलिक चर्च आहे—हिच्याविषयी बोलताना, तिची ओळख मुकुट धारण करविणारे नगर अशीही करून देतो.

हेच का तुमचे आनंदमय नगर, ज्याचे प्राचीनत्व अति प्राचीन काळापासून आहे? तिचे स्वतःचे पाय तिला दूरवर परदेशी राहण्यासाठी घेऊन जातील. मुकुटधारी नगर असलेल्या सोराविरुद्ध, जिचे व्यापारी राजकुमार आहेत, जिचे वाणिज्य करणारे पृथ्वीवरील मान्यवर आहेत, असा हा संकल्प कोणी केला? सेनाधीश परमेश्वराने तो संकल्प केला आहे, सर्व वैभवाच्या गर्वाला कलंकित करण्यासाठी, आणि पृथ्वीवरील सर्व मान्यवरांना तुच्छ करण्यासाठी. यशया 23:7-9.

पोपसत्ता ही “मुकुटधारी नगरी” आहे, कारण त्रिगुणी संघटनेवर राणीप्रमाणे बसण्याचा दावा करणारी तीच आहे.

तिने जितकी स्वतःचे गौरव केले आहे आणि विलासात जगली आहे, तितकीच तिला यातना आणि शोक द्या; कारण ती आपल्या मनात म्हणते, मी राणी म्हणून बसले आहे, आणि मी विधवा नाही, आणि मला कधीही शोक पाहावा लागणार नाही. प्रकटीकरण 18:7.

यहेज्केलने तायरसवरील आपल्या विलापात असे म्हटले की, त्या वेश्येचा न्याय “समुद्राच्या मध्यभागी” पूर्ण केला जातो.

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, म्हणाले, आता, हे मनुष्यपुत्रा, तू तूरासाठी विलाप कर. ... तार्शीशाची जहाजे तुझ्या बाजारपेठेत तुझ्याविषयी गात होती; आणि तू समृद्ध झाली होतीस, आणि समुद्रांच्या मध्यभागी अतिशय वैभवशाली झाली होतीस. तुझे नावाडी तुला विशाल पाण्यांत घेऊन आले; पूर्वेच्या वाऱ्याने तुला समुद्रांच्या मध्यभागी फोडून टाकले आहे. यहेज्केल 27:1, 2, 25, 26.

“पूर्ववारा” हाच मुकुटधारी नगरी असलेल्या तिरच्या वेश्येवर न्याय आणतो, आणि “पूर्ववारा” हा इस्लामचे प्रतीक आहे. दहा राजांनी इस्लामविरुद्ध उभे केलेले युद्धच शेवटच्या दिवसांतील पोपसत्तेचा नाश करते. दहा राजांना आपण फसविले गेलो आहोत याची झालेली जाणीव त्यांच्या अंतःकरणात भयही उत्पन्न करते.

रमणीय स्थितीचा, संपूर्ण पृथ्वीच्या आनंदाचा, सियोन पर्वत, उत्तरेकडील बाजूवर, महान राजाचे नगर आहे. तिच्या राजवाड्यांमध्ये देव आश्रयस्थान म्हणून ओळखला जातो. कारण पाहा, राजे एकत्र जमले; ते एकत्र पुढे गेले. त्यांनी ते पाहिले, आणि तेव्हा ते विस्मित झाले; ते व्याकुळ झाले, आणि घाईघाईने निघून गेले. तेथे भयाने त्यांना ग्रासले, आणि प्रसववेदनांनी तळमळणाऱ्या स्त्रीसारखी वेदना झाली. तू पूर्वेकडील वाऱ्याने तार्शीशची जहाजे फोडून टाकतोस. जसे आम्ही ऐकले होते, तसेच आम्ही सेनाधीश परमेश्वराच्या नगरात, आमच्या देवाच्या

नगरात, पाहिले आहे: देव ते सर्वकाळ स्थिर करील. सेला. स्तोत्रसंहिता 48:2-8.

जागतिकतावाद्यांनी यरुशलेम नगराने दर्शविलेल्या देवाच्या राज्याकडे पाहिले, परंतु त्यांनी आपले मस्तक म्हणून "ते महान नगर" बाबेलची निवड केली. जेव्हा देव त्या महान नगराचा न्याय करतो, तेव्हा ते आपण हरवले गेलो आहोत हे ओळखून विलाप करतात व शोक करतात; कारण त्यांनी निवडलेले ते महान नगर इस्लामने (पूर्ववायूने) त्यांच्यावर आणलेल्या युद्धामुळे समुद्राच्या मध्यभागी खंडित केले गेले आहे. आणि ते युद्ध क्रमाक्रमाने तीव्र होत जाणारे युद्ध आहे, कारण ते प्रसववेदनांतील स्त्रीप्रमाणे आहे.

ज्या देवाच्या राज्याचा त्यांनी पोपसत्तेसाठी छळ केला आहे, त्याचे प्रतिनिधित्व दानियेल अध्याय दोनमध्ये करण्यात आले आहे, जिथे आपल्याला सांगण्यात आले आहे की "या [जागतिकतावादी] राजांच्या दिवसांत," देव आपले सार्वकालिक राज्य स्थापन करील.

आणि या राजांच्या दिवसांत स्वर्गाचा देव असे एक राज्य स्थापन करील की, त्याचा कधीही नाश होणार नाही; आणि ते राज्य दुसऱ्या लोकांच्या हाती सोपविले जाणार नाही, तर ते या सर्व राज्यांना चुरडून टाकील व त्यांचा अंत करील; आणि ते सदासर्वकाळ टिकून राहील. दानिएल 2:44.

मिलेराइटांचा असा विश्वास होता की ते "या राजांच्या दिवसांत" जगत होते; परंतु प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजे अद्याप इतिहासात आले नव्हते; खरंच, ते आता नुकतेच दृष्टिपथात येऊ लागले आहेत. मिलेराइट बरोबर होते, परंतु त्यांची दृष्टी मर्यादित होती. प्रकटीकरण सतरावा व अठरावा अध्यायातील राजांच्या दिवसांत जे देवाचे राज्य स्थापन होते, तोच उत्तरवृष्टीचा कालखंड आहे.

"मी पाहिले की सर्व गोष्टी त्यांच्या समोर उभ्या असलेल्या निकटवर्ती संकटाकडे अत्यंत आतुरतेने पाहत आहेत आणि आपले विचार त्या दिशेने ताणत आहेत. इस्राएलची पापे पूर्वीच न्यायासाठी आणली गेली पाहिजेत. प्रत्येक पापाचे पवित्रस्थानात अंगीकार झाले पाहिजे; तेव्हाच कार्य पुढे सरकेल. हे आता केले गेले पाहिजे. संकटकाळात उरलेले लोक आक्रंदन करतील, माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू मला का टाकून दिलेस?"

"उत्तरकालचा पाऊस जे शुद्ध आहेत त्यांच्यावर येत आहे—तेव्हा सर्वजण तो पूर्वीप्रमाणे स्वीकारतील."

"जेव्हा ते चार देवदूत सोडून देतील, तेव्हा ख्रिस्त आपले राज्य स्थापन करील. जे आपल्या सामर्थ्याप्रमाणे सर्व काही करीत आहेत, त्यांनाच उत्तरकालीन पाऊस प्राप्त होईल. ख्रिस्त आम्हांस साहाय्य करील. देवाच्या कृपेने, येशूच्या रक्ताद्वारे, सर्व जण विजयी होऊ शकतात. संपूर्ण स्वर्ग या कार्यात स्वारस्य बाळगून आहे. देवदूतही स्वारस्य बाळगून आहेत." Spalding and Magan, 3.

उत्तरकाळच्या पावसाच्या वेळी, जेव्हा देवदूत चार वारे सोडतात, तेव्हा "या राजांच्या दिवसांत" ख्रिस्त आपले राज्य स्थापन करतो. उत्तरकाळचा पाऊस हा क्रमशः वाढत जाणारा आहे, आणि ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, जेव्हा तिसरे शोक इतिहासात आले, तेव्हा तो शिंपडू लागला; परंतु राष्ट्रांचा संताप तात्काळ आवरला गेला. तो तीव्रतेत वाढतच राहतो, संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवारी कायदा लागू होईपर्यंत, जेव्हा तो राष्ट्रीय विनाश घडवून आणतो. त्यानंतर तो वाढता न्याय प्रत्येक दुसरे राष्ट्र संयुक्त संस्थानांचे उदाहरण अनुसरते तसा पुढे चालू राहतो, आणि म्हणूनच त्याच न्यायांना भोगते. तो कृपाकाळ संपेपर्यंत तीव्र होत जातो. तो प्रसववेदनेतील स्त्रीप्रमाणे पुढे सरकतो.

आपण सातांपैकी आठव्या अस्तित्वाच्या विचाराचा पुढील लेखात पुढे विचार करू.

"जोपर्यंत सत्याची कबुली देणारे लोक सैतानाची सेवा करीत असतात, तोपर्यंत त्याची नरकीय सावली देव व स्वर्ग यांविषयीच्या त्यांच्या दृष्टीस आडवी येईल. ते आपल्या पहिल्या प्रेमास मुकलेल्या लोकांप्रमाणे होतील. त्यांना अनंतकालीन वास्तवांकडे पाहता येणार नाही. देवाने आमच्यासाठी जे सिद्ध केले आहे, त्याचे चित्रण जखऱ्या, अध्याय ३ व ४, आणि ४:१२-१४ मध्ये केले आहे: 'And I answered again, and said unto him, What be these two olive branches which through the two golden pipes empty the

golden oil out of themselves? And he answered me and said, Knowest thou not what these be? And I said, No, my Lord. Then said he, These are the two anointed ones, that stand by the Lord of the whole earth.'"

“परमेश्वर संसाधनांनी परिपूर्ण आहे. त्याच्याकडे कोणत्याही साधनसामग्रीची कमतरता नाही. आपल्या विश्वासाच्या अभावामुळे, आपल्या भौतिक वृत्तीमुळे, आपल्या स्वस्त बोलण्यामुळे, आपल्या अविश्वासामुळे—जो आपल्या संभाषणातून प्रकट होतो—गडद सावल्या आपल्याभोवती जमू लागतात. ख्रिस्त वचनात किंवा स्वभावात त्या सर्वस्वी मनोहर अशा, आणि दहा हजारांत श्रेष्ठ अशा व्यक्तीप्रमाणे प्रकट केला जात नाही. जेव्हा आत्मा स्वतःला व्यर्थतेकडे उंचावण्यात संतुष्ट असतो, तेव्हा परमेश्वराचा आत्मा त्याच्यासाठी फारसे काही करू शकत नाही. आपली दूरदृष्टीहीन दृष्टी सावली पाहते, परंतु तिच्यापलीकडील गौरव पाहू शकत नाही. देवदूत चार वाऱ्यांना धरून ठेवत आहेत; ते एका क्रुद्ध घोड्याप्रमाणे दर्शविलेले आहेत, जो सुटून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर झेपावण्याचा प्रयत्न करीत आहे, आणि आपल्या मार्गात विनाश व मृत्यू वाहून नेत आहे.”

“अनंतकाळाच्या जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर आपण झोपून राहावे काय? आपण जड, थंड आणि निर्जीव असावे काय? अहो, आपल्या मंडळ्यांमध्ये देवाचा आत्मा आणि त्याचा जीवनश्वास त्याच्या लोकांमध्ये फुंकला जावा, जेणेकरून ते आपल्या पायांवर उभे राहून जिवंत होतील. मार्ग अरुंद आहे आणि द्वार संकुचित आहे, हे आपण पाहिले पाहिजे. परंतु आपण त्या संकुचित द्वारातून प्रवेश करतो तेव्हा, त्याची विशालता अमर्याद असते.”

Manuscript Releases, volume 20, 217.